

بسم الله الرحمن الرحيم

دانشگاه فردوسی مشهد

دانشکده علوم - گروه فیزیک

پایان نامه کارشناسی ارشد

بررسی خواص هلیوم مایع و خاصیت ابرشارگی

نگارش: فرشاد نوروزی درازکلا

استاد راهنما: دکتر محمد ابراهیم زمردیان

استاد مشاور: دکتر ناصر شاه طهماسبی

سال تحصیلی: ۷۶-۱۳۷۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سپاس بی حد و ستایش بی قیاس ، ذات بی مثالی را
سزااست که همه اشیاء به تسبیحش ناطقند و دست او هام از
دامن فهمش کوتاه

از اساتید محترم آقایان دکتر ناصر شاه طهماسبی و دکتر
محمد ابراهیم زمردیان بی نهایت متشکرم که با دقت فراوان
و زحمت زیاد اینجانب را در نگارش پایان نامه یاری کردند
. امیدوارم که خداوند منان بر موفقیت شان بیفزاید.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۳	فصل اول: مروری بر مکانیک آماری و آمار بوز - اینشتین
۳	۱-۱) مجتمع ریزبندادی، مجتمع بندادی، مجتمع بزرگ بندادی
۷	۱-۲) دستگاهی با ذرات تمیز ناپذیر
۱۰	۱-۳) ماتریس چگالی، تابع پارش ذرات آزاد
۱۷	۱-۴) گاز کامل در مجتمع بندادی
۱۸	۱-۵) گاز کامل در مجتمع بزرگ بندادی
۲۳	۱-۶) دستگاههای بوز کامل
۳۲	فصل دوم: بررسی مدل‌های فونونی و روتونی
۳۲	۲-۱) مدل فونونی
۳۵	۲-۲) برانگیختگی پایه هلیوم II
۴۴	فصل سوم: دستگاه بوز حقیقی
۴۴	۳-۱) شبه پتانسیل دو ذره
۵۸	۳-۲) رفتار گاز بوز حقیقی در دماهای پایین
۶۵	۳-۳) تابع موج حالت پایه شار بوز
۷۳	۳-۴) حالت‌هایی با گردابه‌های کوانتایی
۸۲	۳-۵) روش وردشی

فصل چهارم: بررسی خواص هلیوم با استفاده از نتایج تجربی و مقایسه آن با

۸۸	نتایج نظری
۸۸	۴-۱) تاریخچه پیشرفت شناخت خواص هلیوم مایع در دماهای پایین
۹۰	۴-۲) ابرشارگی و قضیه دو شاره‌ای
۹۳	۴-۳) اثرات گرمایی
۹۷	۴-۴) ابرسانایی گرمایی
۱۰۱	۴-۵) فیلم هلیوم مایع
۱۰۴	۴-۶) انتشار امواج در هلیوم II
۱۱۴	۴-۷) ساختار هلیوم مایع و تابع ساختار هلیوم II
۱۲۲	بحث و نتیجه‌گیری
۱۲۳	پیوست الف
۱۲۸	پیوست ب
۱۲۹	مراجع

مقدمه

در این پایان نامه خواص هلیوم مایع را بررسی می‌کنیم. هلیوم مایع را بصورت گاز در نظر می‌گیریم و با استفاده از آمار مکانیک کوانتومی یا به عبارتی مکانیک آماری خواص ترمودینامیکی و همچنین کمیات ترمودینامیکی از قبیل دما، فشار، ظرفیت گرمایی و آنتروپی را بدست می‌آوریم. پس از آن با استفاده از آمار بوز - اینشتین مدل‌های روتونی و فوتونی را پیشنهاد می‌کنیم. این مدل‌ها سبب می‌شوند تا بتوان خواص ویژه هلیوم مایع II که ترکیبی از مایع معمولی و ابر شاره است را مورد مطالعه قرارداد.

در دستگاه‌های بوز کامل از برهم کنش بین ذرات چشم پوشی می‌شود اما در واقع باید نیروی واندروالس بین ذرات را در نظر گرفت زیرا نیروی واندروالس بین ذرات دستگاه بوز را تغییر میدهد و در واقع برای تصحیح گاز کامل این نیرو دخیل است. بهمین منظور در فصل سوم با استفاده از روش شبه پتانسیل کمیات ترمودینامیکی دستگاه بوز حقیقی را بدست می‌آوریم. این کمیات را با کمیات بدست آمده از طریق مدل مکانیک آماری مقایسه می‌کنیم. هر موجی از نوع S, P, D, F و شبه پتانسیل مربوط به خود را داراست. در این فصل حضور تأثیرات شبه پتانسیل مربوط به موج P را در این تصحیحات وارد می‌کنیم یعنی ابتدا شبه پتانسیل مربوط به موج P را بصورت اختلال در نظر می‌گیریم و تصحیح انرژی این دستگاه را بدست می‌آوریم. با در نظر گرفتن این تصحیحات کمیات ترمودینامیکی دستگاه بوز حقیقی را بدست می‌آوریم

مشاهده می شود که در دمای صفر مطلق فشار دستگاه بوز حقیقی برخلاف گاز بوز ایده آل مخالف صفر است که این خود دلیلی است بر اینکه چرا هلیوم تا دمای صفر مطلق به صورت مایع باقی می ماند.

با توجه به آنکه انتشار امواج در هلیوم II دارای ویژگیهای خاصی است در آخر بمطالعه این امواج می پردازیم. در هلیوم II نه تنها امواج ایستاده حاصل از تغییرات فشار انتشار میابند بلکه تغییرات دما سبب نوع جدیدی از امواج ایستاده میشود که در نوع خود جالب توجه است. علاوه بر انتشار صوت معمولی، صورتهای دیگر صوت هم در هلیوم II منتشر می شوند. این صورتهای دوم، سوم و چهارم معروفند.

با آزمایشهای تجربی خصوصیات هلیوم II را می توان بررسی کرد. این بررسی در فصل چهارم آمده است: کشف خواص ابرشارگی، صفر بودن انترپیی ابرشاره، کشف صورتهای دوم، سوم و چهارم، اثر مکانوگرمایی، اثر گرما مکانیکی یا فواره ای، نظریه دو شاره ای هلیوم II، چگونگی هدایت گرمایی در هلیوم II.

در ادامه فصل چهارم با استفاده از ساختار اتمی هلیوم مایع شکل ریاضی چگالی هلیوم مایع را با برآزش نمودن بدست می آوریم و سرانجام انرژی پتانسیل دستگاه را با استفاده از روش مونت کارلو حساب می کنیم.

فصل اول

مروری بر مکانیک آماری و آمار بوز-اینشتین

در این فصل ابتدا نظریه مکانیک آماری را برای رابطه آماری بین ساختمان اتمی ماده و رفتار ماکروسکوپیکی مطرح میکنیم. سپس با استفاده از آمار بوزاینشتین رابطه میان کمیات ترمودینامیکی را بررسی خواهیم کرد.

۱-۱) مجتمع ریز بندادی، مجتمع بندادی، مجتمع بزرگ بندادی

قبل از بررسی این مجتمعها یک تعریف از میکرو حالت و مجتمع ضروری بنظر می رسد. حالتی که در آن مکان، سرعت و حالت کوانتمی تک تک ذرات دستگاه معلوم باشد را میکرو حالت آن دستگاه می نامند. هرگاه مجموعه ای از میکرو حالت هایی داشته باشیم که هر کدام از این میکرو حالتها کمیات ترمودینامیکی یکسانی را بدهند به این مجموعه از میکرو حالتها مجتمع دستگاه گفته میشود.

اگر p اندازه حرکت خطی، q مکان ذره و t زمان باشند چگالی نقاط در فضای فاز یا تعداد نقاط در واحد حجم فضای فاز تابعی از q, p و t میباشد. یعنی $\rho(q, p, t)$ ، چگالی نقاط در فضای فاز را نشان می دهد.

هرگاه ناظری با نقاط فضای فاز حرکت کند بطوریکه چگالی نقاط $\rho(q, p, t)$ با گذشت زمان نسبت

به این ناظر تغییر نکند، در آن صورت

$$\frac{d\rho}{dt} = 0 \quad (1-1)$$

یعنی تمامی میکروحالت‌های دستگاه با احتمال مساوی در مجتمع شرکت می‌کنند یا $\rho(q,p,t)$ در سراسر فضای فاز یکنواخت می‌باشد. پس:

$$\begin{aligned} \langle f \rangle &= \frac{\int f(q,p) \rho(q,p,t) d^{3N}q d^{3N}p}{\int \rho(q,p,t) d^{3N}q d^{3N}p} \\ &= \frac{\int f(q,p) d^{3N}q d^{3N}p}{w} \end{aligned} \quad (2-1)$$

$$w = \int d^{3N}q d^{3N}p \quad (3-1)$$

که در آن $d^{3N}q d^{3N}p$ عنصر فضای فاز و w حجم فضای فاز را نشان می‌دهد.

رابطه بالا می‌گوید که مقدار چشمداشتی کمیت فیزیکی f از چگالی نقاط فضای فاز مستقل است.

این مجتمع را ریزبندادی می‌نامند

اگر $\rho(p,q)$ تنها تابعی از هامیلتونی دستگاه باشد داریم.

$$\frac{d\rho(p,q)}{dt} = 0 \quad (4-1)$$

در مجتمع بندادی $\rho(p,q)$ را به صورت زیر در نظر می‌گیریم.

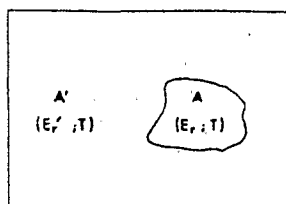
$$\rho(p,q) \propto \exp\left(\frac{-H}{KT}\right) \quad (5-1)$$

در مجتمع بندادی انرژی E دستگاه متغیر و تعداد ذرات آن ثابت می‌باشد. حال می‌خواهیم احتمال یافتن

دستگاه در انرژی E_r را پیدا کنیم. برای این منظور یک دستگاه A را در داخل منبع A' در نظر می‌گیریم که

هر دو در تعادل گرمایی هستند. E_r انرژی دستگاه، E'_r انرژی منبع می‌باشند. بطوریکه:

$$E_r + E'_r = \text{const} = E^{(\circ)} \quad (6-1)$$

شکل ۱-۱) دستگاه A در منبع A' قرار داده شده است، که با هم در حال تعادل گرمایی در دمای T می باشند.

البته فرض می کنیم که

$$\frac{E_r}{E^{(0)}} = \left(1 - \frac{E'_r}{E^{(0)}}\right) \ll 1 \quad (7-1)$$

باشد. هرگاه $\Omega'(E'_r)$ تعداد حالات منبع گرمایی با انرژی E'_r باشد احتمال یافتن دستگاه با انرژی E_r

متناسب با $\Omega'(E'_r)$ است. یعنی

$$P_r \propto \Omega'(E'_r) = \Omega'(E^{(0)} - E_r) \quad (8-1)$$

با استفاده از شرط (7-1) می توان نوشت.

$$\begin{aligned} \ln \Omega'(E'_r) &= \ln \Omega'(E^{(0)}) + \left(\frac{\partial}{\partial E'_r} \ln \Omega'\right)_{E'_r=E^{(0)}} (-E_r) + \dots \\ &= \ln \Omega'(E^{(0)}) - \beta E_r \end{aligned} \quad (9-1)$$

که در آن β بدین صورت تعریف می شود

$$\beta = \left[\frac{\partial}{\partial E} \ln \Omega(E)\right]_{N,V} \quad (10-1)$$

از (8-1) و (10-1) نتیجه زیر بدست می آید.

$$P_r \propto \exp(-\beta E_r) \quad (11-1)$$

با توجه به شرط بهنجارش

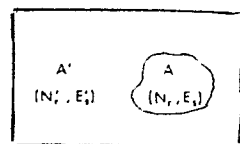
$$\sum_r P_r = 1 \quad (12-1)$$

داریم:

$$P_r = \frac{\exp(-\beta E_r)}{\sum_r \exp(-\beta E_r)} \quad (13-1)$$

همانطوریکه دیدیم در مجتمع بندادی بین دستگاه و منبع گرمایی تنها انرژی مبادله میشود. اما در مجتمع بزرگ بندادی، علاوه بر مبادله انرژی، مبادله ذرات بین دستگاه و منبع را در حال تعادل گرمایی داریم. در این مجتمع، دما و پتانسیل شیمیایی دستگاه و منبع در حال تعادل هستند.

با توجه به شکل (۲-۱)

شکل (۲-۱) دستگاه آماری A در منبع انرژی - ذرات A' قرار دارد.

داریم:

$$N_r + N'_r = N^{(\circ)} \quad (14-1)$$

$$E_s + E'_s = E^{(\circ)} \quad (15-1)$$

در رابطه‌های (۱۴-۱) و (۱۵-۱)، N_r تعداد ذرات دستگاه، N'_r تعداد ذرات منبع گرمایی، E_s انرژی دستگاه، E'_s انرژی منبع گرمایی میباشند و تمام این پارامترها متغیر هستند. اما $N^{(\circ)}$ و $E^{(\circ)}$ که تعداد ذرات کل و انرژی کل مجموعه میباشند ثابت میمانند.

با توجه به فرضیات

$$1 - \frac{E'_s}{E^{(\circ)}} = \frac{E_s}{E^{(\circ)}} \ll 1 \quad (16-1)$$

$$1 - \frac{N'_r}{N^{(\circ)}} = \frac{N_r}{N^{(\circ)}} \ll 1 \quad (17-1)$$

میتوانیم کاری شبیه به معادله (۹-۱) انجام دهیم. بدین ترتیب که هرگاه تعداد میکرو حالت‌های منبع

گرمایی با احتمال یافتن دستگاه در انرژی E_s و تعداد ذرات N_r متناسب باشد یعنی

$$P_{r,s} \propto \Omega'(N^{(\circ)} - N_r, E^{(\circ)} - E_s) = \Omega'(E'_s, N'_r) \quad (18-1)$$

میتوانیم $\ln \Omega'(E'_s, N'_r)$ را پیرامون $E'_s = E^{(\circ)}$ و $N'_r = N^{(\circ)}$ بسط دهیم

$$\ln \Omega'(E'_s, N'_r) = \ln \Omega'(E^{(\circ)}, N^{(\circ)}) + \left(\frac{\partial \ln \Omega'}{\partial N'} \right)_{N'=N^{(\circ)}} (-N_r) + \left(\frac{\partial \ln \Omega'}{\partial E'} \right)_{E'=E^{(\circ)}} (-E_s) + \dots$$

$$= \ln \Omega' [E^{(\circ)}, N^{(\circ)}] - \alpha N_r - \beta E_s + \dots \quad (19-1)$$

در (18-1)، $P_{r,s}$ احتمال اینست که دستگاه دارای انرژی E_s و تعداد ذرات N_r باشد.

از (18-1) و (19-1)، $P_{r,s}$ بدست می آید.

$$P_{r,s} \propto \exp(-\alpha N_r - \beta E_s) \quad (20-1)$$

که در آن α ، β به صورت زیر تعریف می شوند

$$\alpha = \left(\frac{\partial}{\partial N} \ln \Omega \right)_{V,E}$$

$$\beta = \left(\frac{\partial}{\partial E} \ln \Omega \right)_{N,V} \quad (21-1)$$

با توجه به شرط بهنجارش

$$\sum_{r,s} P_{r,s} = 1 \quad (22-1)$$

$P_{r,s}$ برابر است با

$$P_{r,s} = \frac{\exp(-\alpha N_r - \beta E_s)}{\sum_{r,s} \exp(-\alpha N_r - \beta E_s)} \quad (23-1)$$

۲-۱) دستگاهی با ذرات تمییز ناپذیر

قبل از بررسی آمار بوز-اینشتین توضیح اجمالی در مورد ذرات بوزون ارائه خواهیم کرد. بوزونها

ذراتی با اسپین صحیح میباشند. تمام این ذرات یکسان بوده و با تابع موج متقارن توصیف میشوند.

همچنین از آمار بوز-اینشتین پیروی می کنند .

با حل معادله شرودینگر تابع موج کل یا میکرو حالت دستگاه بوزونی را بدست می آوریم . با توجه به این

نکته که هامیلتونی ذرات مستقل از هم بوزون با حاصل جمع هامیلتونی تک تک ذرات برابر است

$$H(p, q) = \sum_{i=1}^N H_i(q_i, p_i) \quad (24-1)$$

معادله شرودینگر چنین دستگاهی عبارتست از .

$$(25-1)$$

$$H(p, q) \Psi_E(q) = E \Psi_E(q)$$

در رابطه (24-1)، $H_i(p_i, q_i)$ هامیلتونی تک ذره آزاد میباشد که برابر است با

$$H_i(q_i, p_i) = \frac{p_i^2}{2m} \quad (26-1)$$

پس معادله شرودینگر برای تک ذره عبارتست از

$$H_i U_{\varepsilon_i}(q_i) = \varepsilon_i U_{\varepsilon_i}(q_i) \quad (27-1)$$

باتوجه به (27-1) و (24-1) و (25-1)، $\Psi_E(q)$ بدست می آید

$$\Psi_E(q) = \prod_{i=1}^N U_{\varepsilon_i}(q_i) \quad (28-1)$$

که در آن

$$E = E_1 + \dots + E_N \quad (29-1)$$

همچنین داریم

$$E = \sum n_i \varepsilon_i \quad (30-1)$$

$$\sum n_i = N \quad (31-1)$$

در رابطه (30-1) و (31-1)، n_i عبارتست از تعداد ذرات با انرژی ε_i ؛ با قراردادن i و n بجای q_n و ε_i ،

ویژه تابع $U_{\varepsilon_i}(q_n)$ بدین بصورت نوشته میشود .

$$U_i(n) = U_{\varepsilon_i}(q_n) \quad (32-1)$$

$$\Psi_E(q) = \prod_{m=1}^{n_1} U_1(m) \prod_{m=n_1+1}^{n_1+n_2} U_2(m) \dots \quad (33-1)$$

باتوجه به اینکه تابع موج کل دستگاه بوزونی متقارن است و همچنین این ذرات تمییز ناپذیرند، با تعویض مکان دوزره تابع موج کل دستگاه بدون تغییر میماند. در نتیجه برای دستگاه بوزونی تابع موج بولتزمن یا تابع موج (۳۳-۱) مناسب نیست زیرا در این تابع موج، ذرات تمییز پذیر بوده و از اینرو با جابجایی مکان ذرات تابع موج تغییر میکند.

حال عملگر جایگشتی P را در نظر میگیریم که هر بار روی تابع موج دستگاه عمل میکند. جایگشتیهای مختلف تابع موج را بدست میدهد. مثلاً اگر عملگر P روی حاصلضرب توابع موج دوزره عمل کند مختصات این دوزره عوض خواهد شد. پس می توان گفت در دستگاهی با N بوزون میتوان تعداد $N!$ جمله را طوری باهم جمع کرد که این جمع متقارن بماند. زیرا این جملات همان $N!$ جایگشت مختصات مربوط به N ذره تمییز پذیر میباشد.

در نوشتن تابع موج متقارن با استفاده از تابع موج بولتزمن میتوان از جمع بندی روی تمام P ها کمک گرفت و تابع موج بوزونی را نوشت. همانطوریکه میدانیم تعداد این جملات $N!$ میباشد. در نتیجه بعلت متقارن بودن تابع موج بوزونها داریم

$$P\Psi = \Psi \quad (34-1)$$

اما در نوشتن تابع موج پاد متقارن مربوط به فرمیونها، اگر تعداد جایگشتها زوج باشد داریم

$$P\Psi = -\Psi \quad (35-1)$$

در غیراینصورت

$$P\Psi = -\Psi \quad (36-1)$$

خواهد شد

تابع موج متقارن Ψ_S و تابع موج پاد متقارن Ψ_A بصورت زیر نوشته میشوند.

$$\Psi_S(q) = \text{const} \sum_{p=1}^{N_1} P\Psi_{Boltz}(q) \quad (37-1)$$

$$\Psi_A(q) = \text{const} \sum_{P=1}^{N!} \delta_P P \Psi_{Boltz}(q) \quad (38-1)$$

که در آن

$$\Psi_{Boltz}(q) = \prod_{i=1}^N U_i(q_i) = \prod_{m=1}^{n_1} U_1(m) \prod_{m=n_1+1}^{n_1+n_2} U_2(m) \dots$$

$$\delta_P = \begin{cases} 1 & \text{اگر } P \text{ زوج باشد} \\ -1 & \text{اگر } P \text{ فرد باشد} \end{cases} \quad (39-1)$$

شکل دیگر تابع موج Ψ_A به صورت دترمینان اسلاتر نوشته میشود.

$$\Psi_A = \text{const} \begin{vmatrix} U_1(1) & U_1(2) & \dots & U_1(N) \\ U_2(1) & U_2(2) & \dots & U_2(N) \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ U_N(1) & \dots & \dots & U_N(N) \end{vmatrix} \quad (40-1)$$

حاصلضرب عناصر قطر دترمینان بالا همان تابع موج بولتزمن میباشد.

با تعویض جای دو ستون از دترمینان بالا علامت جبری Ψ_A تغییر میکند. همچنین در (40-1) اگر دو ذرهدارای تابع موج یکسان باشند Ψ_A صفر میشود که این اصل طرد پائولی را تأیید میکند.

۳-۱) ماتریس چگالی، تابع پارش ذرات آزاد

تابع توزیع احتمال (۱۳-۱) را به شکل دیگر هم میتوان نوشت

$$P_r = \frac{\exp(-\beta E_r)}{Q_N(V, T)} \quad (41-1)$$

که در آن $Q_N(V, T)$ تابع پارش دستگاه است و به صورت زیر تعریف میشود.

$$Q_N(V, T) = \sum_r \exp(-\beta E_r)$$

علت نامگذاری $Q_N(V, T)$ به تابع پارش آن است که $Q_N(V, T)$ به صورت حاصلضرب عوامل

مستقل از هم نوشته میشود. یعنی

$$Q_N(V, T) = q_1(V, T) q_2(V, T) \dots \quad (43-1)$$

در ترمودینامیک بجای استفاده مستقیم از $Q_N(V, T)$ از لگاریتم آن استفاده میشود.

$$\ln Q_N(V, T) = \sum_i \ln q_i(V, T) \quad (44-1)$$

حال مجتمعی را در نظر میگیریم که دارای M دستگاه مساوی میباشد. برای تمام این دستگاهها عملگر هامیلتونی \hat{H} دارای شکل یکسانی است.

تابع موج دستگاه k ام عبارتست از

$$\Psi^k(\vec{r}_i, t), \quad k = 1, \dots, M \quad (45-1)$$

که در آن مکان دستگاه و t زمان آنرا نشان میدهد. $\Psi^k(\vec{r}_i, t)$ جواب معادله وابسته به زمان شرودنجر است

$$\hat{H} \Psi^k(t) = i \hbar \dot{\Psi}^k(t)$$

هرگاه φ_n ها تشکیل مجموعه کاملی را بدهند، در آن صورت:

$$\Psi^{(k)}(t) = \sum_n a_n^{(k)}(t) \varphi_n \quad (47-1)$$

$$a_n^{(k)}(t) = \int \varphi_n^* \Psi^k(t) dv \quad (48-1)$$

$$\int \varphi_m^* \varphi_n dv = \delta_{mn} \quad (49-1)$$

در روابط بالا $\dot{\Psi}^{(k)}(t)$ مشتق زمانی $\Psi^k(t)$ و dv عنصر حجم در فضای مکان میباشد. حال اگر از رابطه (48-1) نسبت به زمان مشتق بگیریم. خواهیم داشت

$$\begin{aligned} i \hbar \dot{a}_n^{(k)}(t) &= i \hbar \int \varphi_n^* \dot{\Psi}^{(k)}(t) dv \\ &= \int \varphi_n^* \hat{H} \Psi^{(k)}(t) dv \\ &= \int \varphi_n^* \hat{H} \left[\sum_m a_m^{(k)}(t) \varphi_m \right] dv \\ &= \sum H_{nm} a_n^{(k)}(t) \end{aligned} \quad (50-1)$$